SUB IMBOLDUL HOTĂRÎRII DE PARTID — la UZINA POIANA CÎMPINA numărul practicanților exercițiilor fizice și sportului s-a dublat în 1973!

Se va împlini, în curînd, un an de la apariția Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului.

Sub imboldul puternic al documentului de partid, mișcarea noastră sportivă a traversat — în acest timp — una dintre perioadele sale cele mai fertile, a înregistrat un puternic reviriment.

În dorința de a vedea modul CONCRET în care este aplicată Hotărîrea, o brigadă a ziarului nostru s-a deplasat recent la Cîmpina, în mijlocul muncitorilor uzinei „Poiana", încercînd să afle, în acest fel, ce anume s-a schimbat în activitatea sportivă a salariaților de aici, ce lucruri noi au apărut, care sînt perspectivele.

Am ales această întreprindere pentru că, prin ponderea și forța ei economică, prin baza materială pe care o deține, prin tradițiile pe care le are, ea poate fi asimilată unei unități etalon și să constituie, astfel, un punct de referință în obținerea unor concluzii viabile.

A împărtăși din activitatea unei asemenea asociații — de dimensiune medie — tipică pentru mișcarea noastră sportivă, ni s-a părut interesant și util.

Activitatea în aer liber domină programul întrecerilor organizate de asociația sportivă Poiana Cîmpina. Iată, în fotografie, un aspect de la un cros de pregătire, organizat în cursul acestei săptămîni pentru tinerii din uzină

ÎNDRUMATĂ PERMANENT DE COMITETUL DE PARTID, ACTIVITATEA SPORTIVĂ S-A AXAT PE PRINCIPALELE OBIECTIVE

● O colaborare eficientă între sindicat, U.T.C. și asociația sportivă ● Îmbunătățirea bazei materiale a permis extinderea activității competiționale și de agrement ● Ponderea întrecerilor — în secții și ateliere.

Interviu cu tovarășul GHEORGHE GHIMBAȘ, secretarul comitetului de partid al uzinei

Gh. Ghimbaș, secretarul Comitetului de partid al Întreprinderii de reparat tractoare și motoare grele „Poiana" Cîmpina, este un bărbat în puterea vîrstei. Adversar al calificativelor și, îndeosebi, al superlativelor, cîntărește fiecare vorbă, o susține cu date sistematizate într-o memorie prodigioasă și, te lasă să apreciezi singur valoarea argumentelor. Interlocutor admirabil, elimină din discuție amănuntele nesemnificative, abordînd drumul cel mai scurt de la întrebare la răspuns. Secretarul de partid este un om de sport. De altfel, ca și generația sa, care a pășit după 23 August 1944, în lumea mult visată a stadioanelor. De aceea abordează cu dezinvoltură și cu pricepere orice domeniu al acestei vaste activități. Discuția începe, așadar, simplu și se desfășoară cursiv.

— Realitatea ne atestă elocvent succesele realizate, și în domeniul sportului, de uzina dv. Ele sînt, firește, urmarea punerii în aplicare a Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie 1973. Ne-ar interesa să aflăm modul și mijloacele prin care s-a reușit acest lucru.

— Mi se pare destul de simplu de înfățișat. Mai întîi Hotărîrea a fost prelucrată în grupele sindicale de către membrii comitetului de partid. Oamenii noștri, mari amatori și buni cunoscători ai sportului, au făcut propuneri, și-au exprimat opiniile. Împreună cu comitetele de sindicat și U.T.C., consiliul asociației sportive a trecut la întocmirea unui plan de perspectivă, defalcat în altele, operative. Comitetul de partid analizează periodic realizarea planurilor, solicită permanenta lor îmbunătățire.

— Trecînd de la general la concret, care anume au fost căile străbătute în ultimele aproape 11 luni?

— Primul obiectiv: ÎMBUNĂTĂȚIREA BAZEI MATERIALE. Am pornit de la acest punct pe considerentul că unei substanțiale măriri a numărului de concursuri și de participanți trebuie să-i corespundă o bază materială în continuă îmbogățire. Am reamenajat pista de atletism, terenului de handbal i-au fost atașate cele necesare pentru a putea fi folosit și de tenismani, au fost realizate un teren de fotbal de antrenament, o popicărie cu două piste, iar la școala generală din Poiana s-a amenajat — cu sprijinul efectiv al uzinei — o bază sportivă cu terenuri bituminate. Am contribuit, de asemenea, la amenajarea unor terenuri în comunele învecinate. Colaborînd activ cu ceilalți factori, consiliul asociației sportive a trecut la o eficientă propagandă în favoarea exercițiului fizic și a sportului.

— Care credeți că a fost cel mai mare cîștig al perioadei la care vă referiți?

— Cred că au fost mai multe cîștiguri. În primul rînd, faptul că — excluzînd sumele cheltuite de secțiile de performanță (moto și fotbal) — fondurile alocate activității sportive de masă au crescut simțitor. Cei 7—8 lei pe lună, cît revine fiecărui salariat al întreprinderii noastre pentru practicarea sportului, sînt bani investiți cu un scop major și cu profituri incalculabile. El contribuie efectiv la creșterea capacității de muncă, la ocrotirea sănătății, la sporirea vigoarei tinerei generații. Apoi, un alt cîștig important este acela al creșterii evidente a dragostei pentru sport. Răpiți altor activități, unele cu influențe negative asupra formării caracterului lor, tinerii învață să dorească și să-și satisfacă dorințele de mișcare în aer liber, să cutreiere cărările munților, să cunoască localități noi, edificii ale socialismului. Învață — dacă vreți — geografie, istorie, economie în mod direct, văzînd și apreciind.

— Un om atît de calculat cum sînteți dv. n-a putut, desigur, să nu-și pună problema viitorului. Ce rezervă el, în materie de sport, la „Poiana" Cîmpina?

— Ne-am gîndit și ne gîndim mereu, cu toții, la viitor. Vom spori numărul terenurilor, ne vom strădui să devenim proprietarii bazinului acoperit, vom mări numărul materialelor și echipamentelor sportive. Pentru a satisface gustul iubitorilor de sport, consiliul asociației — cu sprijinul organului sportiv orășenesc și al celui județean — se va îngriji să-și apropie drept colaboratori pe profesorii de educație fizică de la școlile din oraș. În acest fel vom putea înființa centre speciale de perfecționare, vom beneficia de o organizare tehnică competentă a întrecerilor. Ceea ce dorim este ca, odată cu cuprinderea marii majorități a salariaților noștri în activitatea sportivă, să putem pune bazele unor noi secții de performanță. Și, ca un prim obiectiv, să folosim cît mai bine sportul ca mijloc de educare a tineretului.

Opiniile muncitorilor și tehnicienilor converg spre o singură concluzie:

MAI MULTE DISCIPLINE, ACȚIUNI CÎT MAI DIVERSE

O imagine completă a activității sportive ce se desfășoară într-o uzină nu poate fi realizată fără a cunoaște direct opinia muncitorilor, tehnicienilor, funcționarilor. Tocmai de aceea, am întreprins un sondaj în rîndurile salariaților de la Poiana Cîmpina, adresîndu-le două întrebări:

1. **CUM APRECIAȚI ACTIVITATEA SPORTIVĂ DIN UZINA DV?**
2. **CÎND AȚI PARTICIPAT ULTIMA OARĂ LA O COMPETIȚIE?**

Transcriem opiniile interlocutorilor noștri:

UN CLOPOȚEL CARE SUNĂ ȘI PENTRU... PROFESORII DE EDUCAȚIE FIZICĂ

ION BURLACU, 25 de ani, mecanic: **„Consider că activitatea sportivă este, la noi, foarte atractivă. Colaborarea permanentă cu comitetul U.T.C. și comitetul sindical, îndrumarea și sprijinul permanent al comitetului de partid sînt fructificate în bazele sportive ce se amenajează, în noi echipamente și materiale sportive, în organizarea unei activități permanente. Cred că ar trebui să se facă eforturi pentru ca profesorii de educație fizică din Cîmpina să ne viziteze mai des, să conducă — eventual — centre de inițiere, să ne ajute — din punct de vedere tehnic — la organizarea competițiilor.**

Cu cîteva zile în urmă am concurat într-o competiție de popice".

„MĂ MÎNDRESC ÎN FAȚA FOȘTILOR MEI COLEGI DE FACULTATE!"

CONSTANTIN ENE, 30 de ani, inginer: **„Vă mărturisesc sincer: de cîte ori mă întîlnesc cu foștii mei colegi de facultate și le povestesc despre activitatea sportivă de la noi îi simt că devin invidioși. Există în această uzină un climat extrem de favorabil pentru sport. Se practică fotbalul, voleiul, popicele, tenisul, atletismul. Se organizează excursii. Se inițiază competiții între reprezentativele de secții, întreceri care se bucură de mare popularitate în rîndurile muncitorilor și tehnicienilor. Există chiar rivalități, tranșate în meciuri bilaterale, organizate periodic. Ideea de mișcare în aer liber este îmbrățișată cu multă căldură.**

În octombrie am jucat fotbal în echipa secției și am participat la o competiției de tenis".

NU LE UITAȚI PE FETE!

EUGENIA TUDOSOIU, 23 de ani, operatoare la mașini de calcul: **„Sînt satisfăcută, în general, de posibilitățile de practicare a sportului existente la noi. Totuși, prea mult fotbal... Și, cu toate că nu mai este un sport exclusiv bărbătesc, fotbalul este practicat îndeobște de băieți. Aș dori să pot înota, să pot juca handbal, aș dori să fim și noi, fetele, în atenția consiliului asociației sportive.**

În luna ianuarie am participat la un concurs de tenis de masă".

„TURISMUL — PASIUNEA MEA; CE-AR FI SĂ DEVINĂ ȘI A ASOCIAȚIEI!"

VASILE VIȘAN, 46 de ani, maistru: **„Pentru a vă da un răspuns mai exact, am să vă spun că din secția mea — S.D.V. — peste 50 la sută din muncitori participă în mod regulat la activitatea sportivă. La noi există o bogată tradiție în sport. De la directorul întreprinderii și pînă la cel mai tînăr muncitor — toată lumea iubește activitatea sportivă. Este drept, unii — nemaiputînd să evolueze pe teren — devin spectatori pasionați, dar cei mai mulți intră cu curaj în arenă. Simt nevoia însă de mai multă inițiativă în domeniul turismului, în cel al drumeției, al cicloturismului.**

În luna decembrie am participat la o întrecere de popice".

„POATE CĂ ȘI LA HALTERE AM PUTEA SĂ NE AFIRMĂM..."

GH. BUCOVSCHI, 35 de ani, lăcătuș mecanic: **„Eu fac sport chiar și aici, la locul de muncă. Iată, aceste role de tractor cîntăresc între 30 și 50 kg. Ridic în fiecare zi cam 200 de bucăți, ceea ce înseamnă că totalizez între 6 000 și 10 000 kg. Poate că înființarea unei secții de haltere ar găsi mulți adepți. Dar și așa avem nenumărate posibilități de a ne satisface pofta pentru sport. Eu și fratele meu Petre facem parte din echipa de fotbal, jucăm popice, practicăm atletismul.**

Cu puțin timp în urmă am luat parte la un concurs de popice".

DACĂ TENISUL ESTE LA MODĂ...

ION LUPUȘOR, 28 de ani, controlor C.T.C., secretar al comitetului U.T.C.: **„Consider bună activitatea de la noi. Beneficiind de o bază materială corespunzătoare, în permanentă îmbogățire, organizînd numeroase întreceri la discipline diferite, asociația sportivă oferă iubitorilor sportului, tinerilor îndeosebi, posibilități multiple de practicare a sportului. Vara, stadionul nostru, terenurile anexă sînt aproape în permanență pline. Iarna — firesc, aș spune — activitatea se mai reduce. Acum datorită lui Ilie Năstase — este la modă tenisul. Toată lumea dorește să-l practice, iar părinții țin neapărat să-i vadă pe copiii lor călcînd pe urmele marelui campion. Continuînd și amplificînd colaborarea cu consiliul asociației sportive vom amenaja la primăvară cîteva noi terenuri, vom cumpăra rachete și mingi.**

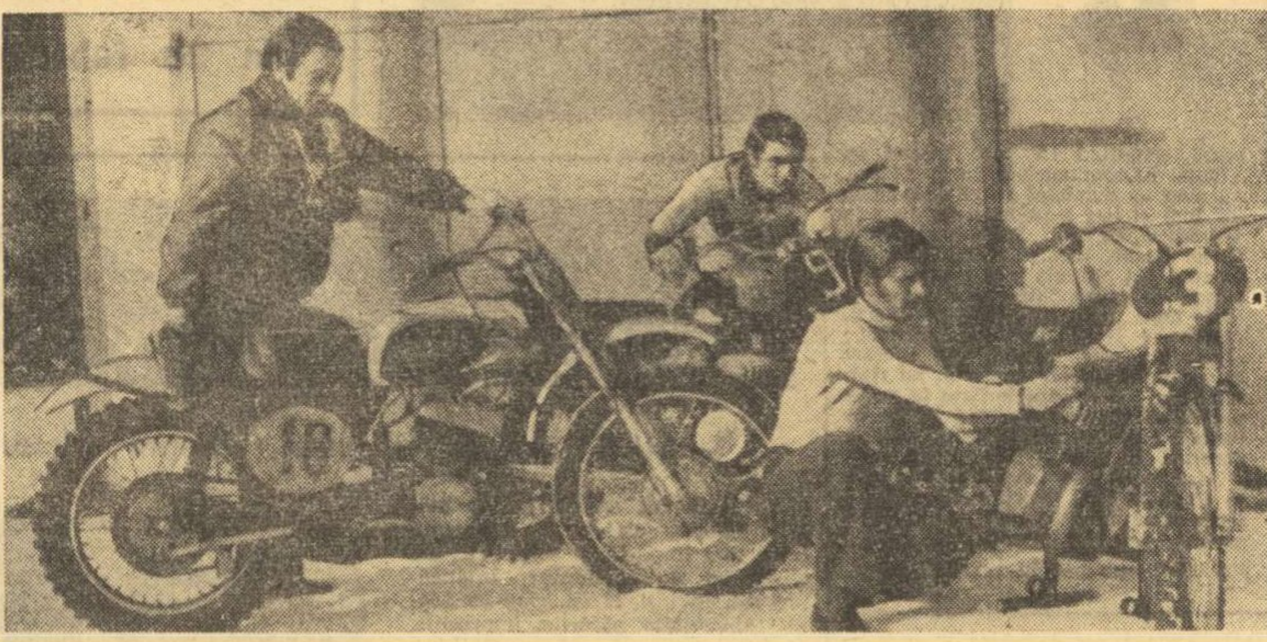

Ultima întrecere sportivă la care am participat a fost aceea de săptămîna trecută: concurs de popice. Miine, însă, voi concura din nou la o competiție de tenis de masă".

MAI MULTE ÎNTRECERI PENTRU JUNIORI ȘI COPII

ION TOADER, 41 de ani, maistru: **„Iubesc și acum cu pasiune sportul. Nu cu mulți ani în urmă eram jucător de baschet, handbal și volei. Acum... La competițiile de masă particip la întrecerile de volei. Socotesc că există suficiente posibilități la noi pentru a se mări numărul ramurilor sportive. Astfel, natația și handbalul n-ar trebui omise. Cred că și tenisul trebuie să capete extindere. Să se amenajeze terenuri, să se ofere celor dornici să practice „sportul alb" rachete, mingi, instructori. Poate că n-ar fi rău ca în planul de activitate al consiliului asociației sportive să-și găsească loc mai multe întreceri pentru juniori și copii. S-ar oferi, astfel, copiilor salariaților întreprinderii noastre posibilitatea de a face mai mult sport, mai ales în timpul vacanțelor.**

În luna octombrie am jucat volei".

Iarna car... La secția moto a asociației sportive Poiana Cîmpina — pregătiri pentru viitorul sezon. Poienarii au de apărat un frumos prestigiu în această disciplină a curajului

IDEI ȘI INIȚIATIVE...

...nu lipsesc la „Poiana" Cîmpina! Oamenii se gîndesc la lucruri noi, caută căi inedite pentru impulsionarea activității sportive, pentru ridicarea ei la cote superioare de interes și eficiență.

S-a propus, de pildă, ca întrecerile din cadrul campionatului asociației (care s-au dovedit foarte utile și s-au bucurat de un real succes) să fie organizate după o formulă nouă, de două ori pe an, cu tur și retur, ceea ce va da competiției un caracter de regularitate și va asigura o mai mare CONTINUITATE în practicarea exercițiilor fizice, element asupra căruia se accentuează în Hotărîrea de partid.

De asemenea, pentru anul 1974, asociația intenționează să sprijine mai consistent activitatea sportivă din cîteva comune învecinate — Provița de Sus și de Jos, Brebu, Măgurenii și altele — organizînd acțiuni comune, punînd la dispoziția tineretului bazele uzinei și inventarul sportiv, pe tehnicienii asociației. Cîteva manifestări de acest fel, desfășurate anul trecut, au fost încununate de o reușită deplină și au creat premisele lărgirii colaborării existente.

Poienarii sînt preocupați de întărirea bazei materiale a asociației, de mărirea veniturilor ei, în scopul de a putea desfășura o activitate și mai bogată. Astfel, a fost lansată ideea amenajării unui stand mobil de tir sportiv (ea aparține lui **Octavian Ulmanu**) care ar constitui și un excelent mijloc de agrement. Cu investiții minime (autorul proiectului este gata să pună pe hîrtie un deviz complet), fondurile asociației ar putea să crească în mod considerabil.

În sfîrșit, directorul uzinei, inginerul **Gheorghe Chivu** (un pasionat sprijinitor al sportului), punea întrebarea **DE CE ASOCIAȚIA NU-ȘI FACE O SECȚIE DE BOB?** În întreprindere există mulți tineri dornici să practice această disciplină a temerarilor, iar cîțiva motocicliști, în frunte cu campionul țării, **Ștefan Chițu**, au și cutezat să se așeze în „papucul zburător", efectuînd primele coborîri la Sinaia.

„Cîteva boburi de antrenament, ne spune inginerul Gheorghe Chivu, **s-ar putea confecționa — din resurse interne — aici, în uzină. În jurul comunei sînt locuri excelente pentru amenajarea unor mini-pîrtii. Poate că un nou Panțuru s-ar putea ridica la Poiana. Nu se știe de unde sare iepurele!..."**

Din toate aceste „idei și inițiative" am tras o singură concluzie. La „Poiana" Cîmpina problemele sportului îi frămîntă pe oameni, îi preocupă, nu le dau pace. Este foarte bine așa....

„CU CÎT STADIONUL ESTE MAI PLIN, CU ATÎT MAI GOALĂ DEVINE POLICLINICA!"

O discuție cu tînăra doctoriță **Maria Turtă**, de la policlinica Uzinei, ne-a îngăduit să investigăm starea de sănătate a masei de salariați și să intrăm în posesia unor date statistice intersante și semnificative.

Anul 1973 a fost marcat de **o scădere considerabilă a indicelui de frecvență a îmbolnăvirilor,** ceea ce trebuie pus — desigur — pe seama creșterii nivelului general de viață al populației, perfecționării continue a măsurilor profilactice și de protecție a muncii, dar și — așa cum ne declară medicul — îmbunătățirii condiției fizice a muncitorilor prin practicarea diferitelor sporturi, a activităților de mișcare.

„Cu cît stadionul este mai plin cu atît mai goală devine policlinica", constată interlocutoarea noastră, fără intenția de a face o butadă, ci exprimînd doar un adevăr bine cunoscut dar — din păcate — adeseori nesocotit.

Consultăm registrul de... consultații. Acum, în plină iarnă, numărul bolilor așa-zise „de sezon" este mai mic. În special afecțiunile aparatului respirator înregistrează un reflux, ceea ce demonstrează creșterea rezistenței organismului față de modificările de temperatură, umezeală, intemperii.

Deși nu are o practică prea lungă (a terminat facultatea cu trei ani în urmă), dr. **Maria Turtă** este în măsură să ne spună că **oamenii împrieteniți cu exercițiul fizic, cu sportul, îi sînt mult mai rar pacienți, iar atunci cînd se îmbolnăvesc fac forme mai ușoare, reușesc să învingă mai repede, mai bine afecțiunea, fără convalescențe prea lungi.**

Și încă un amănunt care nu trebuie pus doar pe seama coincidenței: **procentul accidentelor de muncă este cu mult mai mic la persoanele sportive.** Faptul are o explicație logică și obiectivă: **pregătirea fizică mai bună, reflexele mai prompte, protejează pe muncitor, asigură randamente de producție superioare.**

Policlinica dispune, printre altele, de un serviciu pentru recuperări funcționale. Și aici statisticile sînt net favorabile celor care practică sportul. **La aceste persoane, tratamentele fizioterapice dau un rezultat mai rapid, conducînd — cel mai adesea — la vindecări definitive.**

Mai este, oare, nevoie și de alte argumente în favoarea practicării regulate și sistematice a exercițiilor fizice?

SCURT BILANȚ AL UNUI AN RODNIC

Cu aproape 1 000 de membri (dintre care 300 sînt susținători fideli), cu un buget de aproape o jumătate milion de lei, cu două puternice secții de performanță, cu peste 80 de sportivi clasificați, cu grupe de juniori și de copii, mîndrindu-se chiar și cu un campion al țării, asociația POIANA CÎMPINA se recomandă ca o veritabilă unitate sportivă de elită.

Ființînd, de fapt, într-o comună-satelit a unui oraș aflat în plină ascensiune economico-socială, pe lîngă o întreprindere-pilot în repararea motoarelor stabile, cu combustie internă, de peste 75 de cai putere, avînd cîteva mii de muncitori și o admirabilă dotare tehnică, „Poiana" face o loială concurență urbei de care aparține, fiind, nu odată, confundată cu ea. Atît orașul, cît și uzina nu au decît de cîștigat din aceasta, făcînd cunoscute niște locuri cu oameni vrednici, unul dintre teritoriile hărniciei din patria noastră.

Inginerul *Nicolae Nică*, președintele asociației sportive, avea să ne fie ghid pe drumurile activității rodnice, bogate, ce se desfășoară aici.

DE DOUĂ ORI MAI MULT!

Ne-a reținut atenția constatarea generală că, *în 1973, numărul competițiilor de masă și al participanților la ele s-a dublat în comparație cu 1972.* Acesta este, fără îndoială, rezultatul dezvoltării generale a activității sportive, pe plan național, dar — mai ales — *al aplicării consecvente a sarcinilor trasate în Hotărîrea de partid, al valorificării resurselor interne, utilizării depline a potențialului de care dispune uzina.*

S-a vădit justețea recomandării de a se profila activitățile de educație fizică și sport pe *formele simple, accesibile, desfășurate în aer liber.* 1973 a coincis, la Poiana Cîmpina, *cu relansarea puternică a campionatului asociației sportive,* disputat la șase discipline (popice, tenis de masă, tenis de cîmp, fotbal, handbal și șah), față de numai trei în 1972. Iar faptul că în aceste întreceri de regularitate au fost angrenați peste 30 la sută din salariați, reprezintă un succes indiscutabil.

Foarte mulți amatori de sport se reunesc în popicăria (recent amenajată, sub tribuna stadionului), în sala de șah și de ping-pong, la biroul de organizare a excursiilor.

SATISFACȚII ȘI DECEPȚII

Dar, punctul de rezistență al activității de performanță îl reprezintă secția de sporturi cu motor (9 sportivi clasificați — un maestru al sportului), avînd un campion național de motocros în persoana lui *Ștefan Chițu.* Alături de el, *Mihai Banu* și *Gheorghe Oproiu* se numără printre liderii acestei discipline.

Succesele motocicliștilor au cucerit simpatia și preferințele maselor de muncitori, în dauna fotbalului mai ales că echipa uzinei a retrogradat, chiar în anul cînd se pregătea să sărbătorească două decenii de activitate neîntreruptă în divizia B.

Discuția n-a putut evita — bineînțeles — un subiect spinos, acela legat de desființarea secției de handbal.

„Anul trecut, ne declară tovarășul Nică, *Voința Cîmpina ne spunea că are... ceva bani și că ar dori să-i transferăm echipa noastră de handbal. Nu știu dacă am făcut bine sau rău, dar am transferat-o. După ce formele au fost efectuate, aflăm cu surprindere că banii Voinței Cîmpina au fost luați de... Voința Ploiești și echipa a rămas, cum se spune, fără tată, fără mamă. Noi întreținem, în continuare, și îngrijim terenul de handbal, sperînd că ne vom reface colectivul".*

O DOLEANȚĂ...

Deși cu o activitate remarcabilă, cu succese, viața asociației sportive „Poiana" Cîmpina nu decurge fără asperități. De pildă, transportul echipelor ei la competițiile oficiale reprezintă o problemă — uneori — dificilă. Este o întrebare: cum se vor prezenta sportivii la jocurile oficiale programate în actualul sezon competițional?...

Am socotit că de vreme ce ni s-a vorbit foarte sincer și deschis să procedăm și noi la fel în finalul acestui material.

La asociația sportivă Poiana Cîmpina, Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 28 februarie — 2 martie 1973 a constituit un îndrumar permanent al activității de masă și de performanță, un generator de idei novatoare în acțiunea de cuprindere a muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor într-o activitate sportivă continuă și organizată, în îmbunătățirea procesului instructiv-educativ.

Un mare număr de salariați — între 55 și 70 la sută din numărul total — utilizează bazele sportive existente, participă la bogatul și atractivul program competițional organizat de Consiliul asociației sportive, în colaborare cu Comitetul sindical și Comitetul U.T.C. Sub conducerea Comitetului de partid, cei trei factori conlucrează activ pentru a mări continuu procentul celor ce practică cu regularitate exercițiul fizic. Sînt asigurate condiții materiale dintre cele mai bune pentru ca acei care au aptitudini și dorința de a păși pe drumul performanței să-și poată înfăptui vocația.

Fără îndoială, la asociația sportivă Poiana Cîmpina nu s-au epuizat resursele. Există toate condițiile pentru o activitate mai bună, pentru ridicarea nivelului cantitativ și calitativ al întrecerilor din sezonul de iarnă. Ea poate fi realizată prin inițierea unor competiții de schi și patinaj, prin folosirea intensivă a bazinului acoperit din localitate. Se impune, de asemenea, să se acorde o atenție sporită creării unor condiții egale de practicare a sportului pentru femei. Chiar dacă numărul lor este mai mic decît al bărbaților, pot fi găsite soluții eficiente de organizare a unor întreceri care să ofere tinerelor muncitoare posibilitatea de a se bucura de binefacerile sportului. Dorințele unora dintre salariați, exprimate cu prilejul dezbaterii, trebuie să fie analizate în cadrul consiliului asociației sportive. Înființarea secției de handbal, impulsionarea activității atletice, dezvoltarea tenisului, extinderea ariei turismului — iată numai cîteva dintre propunerile care merită să fie luate în considerație.

Dragostea de sport — puternic suport al activității, condițiile propice, priceperea activiștilor și sprijinul permanent de care se bucură, sînt premise ale progresului în domeniul sportului în această importantă unitate industrială din țara noastră.

Pagină realizată de:
Valeriu CHIOSE și Hristache NAUM
Fotografii: V. BAGEAC și P. ROMOȘAN